

Dopis št.: 001/10-TB

Ljubljana, 15-feb-2012

Republika Slovenija
Ministrstvo za javno upravo
Direktorat za e-upravo in upravne
processe
Ga. Alenka.Žužek in G. Ales.Pelan

Tržaška 21

SI-1000 Ljubljana

ZADEVA: Stališče Odbota za IT pri Združenju bank Slovenije do prihodnjega razvoja e-identitet.

V zvezi s prejeto dokumentacijo s strani MJU glede e-identitet in predstavitvijo na Odboru za IT na Združenju bank Slovenije v decembru 2011, so nekatere banke tudi oblikovale načelna stališča. Glavne konkretne izkušnje posameznih bank v zvezi z e-identiteto so povezane s pametnimi karticami, ki jih že več kot deset let podpirajo in jih zato zanimajo tovrstne razvojne zamisli. Dejstvo je, da uporabniki množično ne posegajo po tej tehnologiji, razlogov je morda več. Z omejenega zornega kota lahko navedemo dve možnosti za prihodnost e-identitet:

1. Uveljavitev ene pametne kartice na nivoju države – lahko nova osebna izkaznica, kartica ZZZS ali SI-Gen kartica. Le-ta bi morala vsebovati PKI funkcionalnosti (hranjenje digitalnega potrdila, e-podpis), ki bi omogočala večuporabnost, t.j. bila primerna za uporabo identifikacije, avtentikacije in avtorizacije pri različnih javno pravnih in zasebni subjektih. Identifikator na kartici bi moral biti sprejemljiv za vse subjekte, izdajala bi ga samo ena institucija. Katere informacije in navezavo na kateri matični podatek naj bi potrdilo vsebovalo, je stvar dogovora. Bistveno je, da bi bila taka oblika e-identitete sprejemljiva za (skoraj) vse namene. S tem bi se zmanjšala kompleksnost podpore in stroškov vpeljave in vzdrževanja. Hkrati pa je tudi za uporabnika lažje, saj uporablja en instrument za različne namene na enak način. Načeloma je s stališča varnosti bližje kontaktna različica kartice. Kot je znano se uspešen poenoten koncept univerzalne pametne kartice uveljavlja v skandinavskih državah (primer: [BankId](#)) od koder bi bilo koristno črpati njihove izkušnje.
2. Druga možnost je, glede na vsesplošno prisotnost mobilnih naprav, uporaba slednjih za iste namene kot pri prejšnji možnosti. Seveda je tukaj govora o uporabi WKPI ali podobne tehnologije, kjer se uporablja SIM kartica kot nosilec e-identitete. Enako kot pri prejšnji točki, bi tudi tak instrument moral biti sprejemljiv za čim širši krog

ustanov in imeti enake lastnosti. V tem primeru je varnostni vidik še toliko bolj pomemben, zaradi možnosti različnih zlorab.

Za uveljavitev navedenih praktičnih možnosti bi moral biti zagotovljen zadosten pogoj in to je splošna sprejemljivost. Samo tako bi nastale realne možnosti za ustrezne sinergije, hitrejše in cenejše dodajanje novih storitev ter enotno in po možnosti enostavno uporabniško izkušnjo. Zagotovo bo potrebno vključevanje vseh vpletenih in sprejetje soglasne rešitve.

Predlagamo, da se identificirajo vsi potencialni javnopravni in zasebni uporabniki, ki se jih seznanijo z dokumentacijo, preveri odziv in v primeru zadostnega interesa sproži postopek usklajevanja skupnega predloga. Vse skupaj pa mora imeti tudi ustrezno pravno podlago.

Predsednica Odbora za IT
Mojca Plahuta

V VEDNOST: dr. Aleš Dobnikar, generalni direktor